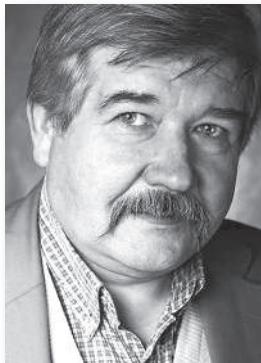

НАШ НЕЗАБУТНІЙ СЕРГІЙ ІВАНЮК

26 квітня 2018 року впокоївся Сергій Іванюк.

Сергій Семенович Іванюк народився 8 січня 1952 р. в м. Миколаєві. Після закінчення середньої школи вчився на факультеті журналістики КДУ імені Т. Г. Шевченка (1969 – 1974), служив у радянській армії (1974 – 1976), демобілізувався в чині лейтенанта. Упродовж 1976 – 1981 рр. працював редактором, а згодом завідувачем відділу радіостанції “Молода гвардія” на Українському радіо. У 1981 – 1983 рр. Сергій Іванюк – редактор відділу журналу “Піонерія”, з 1983-го по 1986-й роки – аспірант Інституту літератури АН УРСР ім. Т. Г. Шевченка, дослідник української літератури для дітей та юнацтва (дисертація на здобуття наукового ступеня кандидата філологічних

наук успішно захищена ним у червні 1987 р.). 1990 р. у видавництві “Наукова думка” побачила світ його монографія “Адресат – майбутнє: герой і концепція адресата української радянської прози для дітей (1917 – 1941)”. З 1986-го по 1991-й рік Сергій Іванюк – науковий співробітник Інституту літератури АН УРСР ім. Т. Г. Шевченка; бере участь у написанні нової академічної “Історії української літератури” (за ред. В. Г. Дончика) і як редактор відділу (1988 – 1991) – у виданні головного літературознавчого часопису України “Слово і Час”. До кола наукових інтересів Іванюка-дослідника окремим масивом уходить українська драматургія ХХ ст. і, зокрема, творчість Миколи Куліша – драматурга, якому він присвятив низку літературно-критичних публікацій. Найновіша – “Пізнати себе. Національна ідентичність у драматургії Миколи Куліша” (Tertium non datur: Проблема культурної ідентичності в літературно-філософському дискурсі XIX – XXI ст.: колективна монографія / наук. ред. та упоряд. В. П. Моренець. – Київ: НаУКМА, 2014. – 458 с. – С.156 – 184.). Дослідницькому стилю С. Іванюка притаманна концептуальність, аргументованість, тонке чуття художньої матерії, обізнаність із усіма новітніми методологіями (він вільно володів англійською і не з третіх рук почерпував це своє знання) та міродайність оцінок.

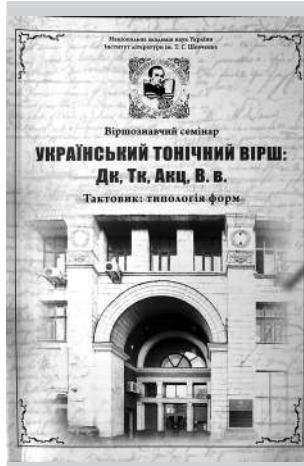
Від 1991 р. все подальше життя С. Іванюка пов’язане з відродженням і розбудовою Києво-Могилянської академії. Спершу він один із п’яти осіб, які склали виконавчу дирекцію зі створення університету “Києво-Могилянська академія”. Далі – декан-організатор (1992 – 1994) і перший декан факультету гуманітарних наук НаУКМА, а з 1994-го по 2000-й роки – ректор НаУКМА. Шляхетний, винятково чулий до людей, самовідданий Сергій Іванюк самою своєю натурою, а також і своєю діяльністю багато що визначив у тому духовно-інтелектуальному профілі Академії, який зробив її центром притягання для всіх високоосвічених, прогресивних і патріотичних сил на зламі тисячоліть. Дух взаємоповаги, довіри й толерантності до думки та позиції іншого, найвищий професіоналізм в основі усіх мотивацій і свободи як найвища цінність нової української школи – в обстоюванні та в поширенні цих цінностей у НаУКМА та за її межами – величезна особиста заслуга С. Іванюка, ректора, викладача, дослідника, організатора тисяч академічних і сuto студентських справ, що іх він завжди брав глибоко до серця. Чверть століття безперервної академічної діяльності (1993 – 2018) принесли йому заслужену славу одного з найяскравіших і найцікавіших викладачів Академії, про що свідчить нескінчений потік палкіх і щиросердніх свідчень вдячних студентів різних літ. Він також лишиться в серцях кожного, хто знов його в житті й роботі, правдивим демократом, людиною найвищих моральних орієнтацій і цінностей, що, як нам здавалося ще на початку тисячоліття, неодмінно мають потіснити собою пострадянське посадове чванство, нікчемну керівничу самозакоханість, тупорилу декретивність...

Докторант кафедри літератури (2000 – 2003) та її безвідмовний доцент від

2003 р. й по квітень 2018-го (звання доцента присвоєно йому 22 червня 2000 р.), Сергій Іванюк зажив собі виняткової популярності в могилянського студентства всіх напрямів освіти як архітектор і незмінний викладач унікального авторського курсу “Основи літературної творчості” (потім цей курс буде продубльовано в багатьох вузах України, але цей курс назавжди залишиться особливою “барвою” вільного творчого навчання саме в НаУКМА, бо він пропонувався всьому студентству – від фізиків та інформатиків до літературознавців і політологів), який дав змогу розкритися десяткам талантів на сьогодні знаних українських літераторів кількох поколінь. Від початку століття С. Іванюк брав активну участь у виконанні всіх колективних науково-дослідних проектів кафедри літературознавства. Так, у найновішому проекті “Література та ідеологія” він репрезентує студію “Система цінностей перехідного періоду: Володимир Діброва і Володимир Орлов” (Література та ідеологія: колективна монографія / наук. ред. та упоряд. В. П. Моренець. – Київ: НаУКМА, 2017. – 485 с. – С. 424 – 450). Від 2005-го й донині С. Іванюк був головним редактором історично найдавнішого українського часопису для підлітків “Однокласник”. Член Асоціації українських письменників із 1998 р., він під псевдонімом Сергій Оксеник привернув до себе прихильну увагу критики і став відомий широкому читацтву як автор уже славної на сьогодні пригодницької трилогії “Лісом, небом, водою” (кн.1 – 2004; кн. 2. – 2005; кн. 3. – 2007). Улітку 2018-го у видавництві “Темпора” виходить у світ іще один пригодницький роман Сергія Оксеника – “Самка богомола”. 17 квітня цього року в бібліотеці імені Антоновичів НаУКМА відбулася презентація нової книжки Сергія Оксеника “Вбивство п'яної піонерки”: весело, розумно, розкуто – фото досі на ФБ... Тоді він уже знов усе, але жартував і щиро сміявся разом із нами – так прощався... Проза Сергія Оксеника, сповнена сонця, гумору, любові й проникливості (до світу, дитинства, шкільних пригод, до становлення етосу в людині), насправді доносить і розкриває багато з того, що Сергій Іванюк переважно й мав на увазі, спілкуючись зі студентами в контексті своїх курсів, але про що не вважав доречним говорити напряму, бо це буде глухою дидактикою й напучуванням, а він таким не був.

Він був добрым, чулим, розумним і великудушним, і ось його немає, нам із цим жити. Вічна вдячна пам'ять другові і вчителю, цінителю музики і слова Сергію Іванюку. Царство Небесне людині, котра знала всі секрети і вміла їх берегти.

Володимир Моренець,
професор, завідувач кафедри літературознавства НаУКМА

Віршознавчий семінар. Український тонічний вірш: ДК, ТК, АКЦ, ВВ. Тактовик: типологія форм: Збірник наукових праць / Упоряд. Н. В. Костенко, Н. І. Гаврилюк, О. Г. Бросаліна. – Київ: ВД “Дмитра Бураго”, 2017. – 160 с.

У збірнику віршознавчого семінару висвітлюються малодосліджені проблеми українського тонічного вірша (здебільшого тактовика) у творах В. Еллана, М. Хвильового, М. Йогансена, О. Влизька, М. Семенка, Ю. Липи, С. Жадана, Ю. Андруховича, В. Неборака, О. Ірванця, Б. Бойчука, Ю. Тарнавського, Р. Бабовала, В. Вовк, С. Вишеньського, поетів 2000-х років. Okremі статті присвячено тонічному віршу в зарубіжній поезії (іспанському героїчному епосу “Пісня про моого Сіда”, творчості Анни Ахматової, новітній російській реп-поезії).